

МЕЧЕШКА УСЛУГА.

Живѣлъ нѣкога единъ пустинникъ. Живѣлъ той самъ-самичкѣ, далече отъ хорския шумъ — въ дигитѣ горски уои.

Омръзнала на пустинника тази вѣчна самота — да нѣма съ кого дума да си продума. И решилъ да си търси другарь.

Скоро въ единъ мраченъ планински долъ той срѣщналъ баба меца. И тя като него се скитала изъ планинскитѣ пущинаци сама-самичка, безъ другарь, безъ дружина.

Човѣкътъ и мечката се сприятелили и заживѣли заедно. Заедно скитали тѣ изъ гората, заедно берѣли и ядѣли плодове, заедно разтуряли гнѣздата на пчелитѣ и вадѣли медъ отъ хралупитѣ на дърветата.

Било горещо лѣто. Отъ скитане нашитѣ друга-